

[Victor Pürschel.]

Borgbjerg siger — Sp. 37 i Folketings-tidenden: „I en vis Henseende var det utvivl-somt lettere at foretage Springet fra . . . Enevælden til 5. Juni-Grundloven end den langsomme, besværlige Vandring fra den privilegerede Valgret til den fuldt gennem-førte almindelige Valgret.“ Povlsen, det ærede Medlems Partis Ordfører, taler om „Følelsen af det Ansvar, som følger med den Ret og Myndighed, som ved den nye Grund-lov gives hele det danske Folk“. Klaus Bern-tsen siger — Sp. 35: „Naar dette Grundlovs-forslag i Dag er vedtaget, har det danske Folk faaet den frieste Forfatning i Europa, og saa er Juni-Grundloven Folkets ikke blot moralske, men ogsaa juridiske Ret.“ Og efter Afstemningen siger Klaus Berntsen — og denne Udtalelse er saa morsom, fordi den ganske ligner Udtalelser, der er faldet i Dag: „Da det af alle Partier omsider blev erkendt, at uden almindelig Valgret er ingen ny Grundlov mulig i dette Land. . . .“. Og lidt senere: „Vi staar nu lige for Loven alle, fattig og rig, læg og lærd, Kvinder og Mænd.“ Og endelig slutter Statsminister Zahle ved Fællesmødet den 5. Juni — det staar Sp. 47: „Ved den nye Grundlov er alle politiske Privilegier afskaffede. Den giver lige stats-borgerlig Ret til Mand og Kvinde, Rig og Fattig, Høj og Lav. Gid den politiske Lighed maa gøre det danske Folk lykkeligt og stærkt.“

Se, hvis der virkelig trods alle disse Udtalelser eksisterer politiske Privilegier her i Landet, var det saa ikke *en grov Vild-førelse* af det danske Folk, der fandt Sted den Dag, da de Herrer stod op og paapegede, at nu var alle Privilegier faldet bort?

Saa talte det ærede Medlem om, at nu skulde denne Forfatningsstrid, der havde været til saa stor Skade, bl. a. for Konservatismen, afsluttes. Ja, det synes jeg lyder udmærket. Ogsaa i den Henseende er der nogle bemærkelsesværdige Udtalelser fra 1915. Trier sagde i Landstinget, at det er „et Fredens Værk, der afslutter 50 Aars politiske Kampe“. Og Klaus Berntsen sagde — Sp. 34: „Naar vi afslutter Rigs-dagsforhandlingen om denne store og betydningfulde Sag, slutter vi samtidig den Forfatningskamp, som har været staaende i vort Folk omtrent et halvt Aarhundrede.“

Det glæder mig saa inderligt at se, at nu skal den golde og ødelæggende Forfatningskamp, der afsluttedes i 1915, paa ny afsluttes. Det lyder maaske lidt mærkeligt, at en Ting, der er sluttet en Gang, skal sluttes en Gang til, men hvad, en god Ger-ning kan jo ikke gøres for tit.

Dernæst talte det ærede Medlem Hr. Steen om, hvorledes de Konservative vilde komme til at staa meget stærkere, naar de nu opgav alle Privilegier. Ogsaa dette hilste jeg med glad Genkendelse, for ogsaa i 1915 lød disse Toner, at nu er det Slut med den golde Kamp, nu skal vi paa lige Fod, og det vil sikkert blive bedre for de Kon-servative.

Trier sagde: „Det bliver nu andre Pro-blemer, om hvis Løsning vort offentlige Liv vil samle sig.“ Altsaa nu er det Slut med Forfatningskampen. Og Klaus Berntsen sagde — Sp. 35: „Der er ytret Frygt for, at de Konservatives Interesser vil lide under en saadan fri Forfatning, men de, der taler saaledes, mener, at Konservatismen frem-mes ved Privilegier, og at Sær- og For-rettigheder er Bolværker for Konservatis-men.“ Og saa fortsætter han: „Det er Naturgrunden i Folket, som det kommer an paa. Er den i sig selv i god Forstand konservativ, trives Konservatismen bedst under Frihed og under lige Vilkaar med andre Strømninger i Folket.“

Jeg synes, der er noget for Conservatismen meget løfterigt i det, det ærede Medlem sagde ved denne Lejlighed. Det, at en Modstander siger til os: Naar I nu gaar med til denne Afslutning paa Forfatnings-striden anden Gang, saa er vi paa lige Fod, og saa vil I i Virkeligheden klare jer meget bedre, det synes jeg er tillidvækkende, for der er det i det, at det er ikke noget, man finder paa nu i Øjeblikket. Nej, det siger man hver Gang, der skal sluttes et Forlig om Forfatningen. Og derfor har vi stærkt grundet Haab om, at vore Modstandere vil staa ved det ogsaa næste Gang, de skal til at gøre en Ende paa Forfatningsstriden. Alle gode Gange tre, siger man jo; foreløbig er vi kun ved Forberedelsen til den anden.

Og saa skal jeg som Afslutning sige, at der er en Ting, jeg synes ikke bør ske i Forfatningssagen, og det er, at man gør det, som der lige har været Tale om, og som det ærede Medlem Hr. Brorsen ikke kunde lide — nemlig at man saadan træffer en Aftale om Tingene uden for Rigs-dagen og derefter gennemfører den. For det maa man jo vel huske paa, at Grund-lovens Bestemmelser om Ændringer i For-fatningen tilsigter i særlig Grad at løfte dette op i Offentligheden og at give Offent-ligheden Adgang til at medvirke under hele Behandlingen af dette Spørgsmaal. Derfor disse to Gange gentagne Rigs-dags-behandlinger. Det vil jo være en fuldkom-men Forvanskning og Forfalskning, synes jeg, af de Bestemmelser, som staar i Grund-